

פנינה רוזנבלום, אשת-עסקים

בהזמנה מיוחדת מאיטליה. פה יהיה חרירילים ופה חרירמטפלת. פתאום היא מתחילה לצחוק: קודם אני מכינה את החרירים, רק אחר-כך יבואו הילדים.

השמועה שפנינה בבניין עושה לה כפניים. הפועלים מתחילים להתאסף. פנינה מכירה את כולם. מי עשה את העמור בסלון? היא שואלת ואחד הפועלים מצביע. למה הוא עבה כל-כך? היא מתלוננת ואחר-כך טופחת להם על השכם, אומרת: כל הכבוד על הבנייה. ונפרדת מהם ב:תמשיכו לעבוד טוב ומהר. לאחר הפועלים היא מבטיחה מתנה בפעם הבאה שתגיע. אם הרירה שלה תיבנה ראשונה מבין הרירות שבבניין, לא יהיה זה פלא.

אחרי סקירת הרירה ממהרת פנינה לבית-הדואר. היא קיבלה פקסמיליה מאיטליה. אני נמצאת במגע עם חברת-קוסטיקה שם. היא נהגת במכונית חדשה, מרווחת ומרשימה, נר הגת כמחירות. לא תמיד היא נשמעת לרמזורים ולתמרורים. עוקפת, חותכת,

רוחה את ההצעה כחיוך לכבי מישוהו אחר מציע לה להחליף את ירדנה ארזי בפירסומת לבנק. רק אם ישלמו לי, היא עונה. היא לא נשארת ארישה לתשומת-הלב שהיא מושכת. עונה כחיבה לכל מי שפונה אליה.

אחרי הבנק היא נכנסת למכונית ונוסעת לבדוק את הפנטהאון החדש שקנתה. קניתי אותו לבר, בשתי הידיים שלי הרווחתי אותו. אני מאוד גאה בזה. בשנים האחרונות עליתי מדירת שני-חדרים לדירת שלושה ועכשיו לפנטהאון. היא מגיעה לאתר הבניה: חסן, היא צועקת חסן, תעאל מאמי. מאחר הפיגומים מופיע חסן, חבוש בכובע-גרב. אהלן בנינה, הוא אומר.

חסן הפועל ופנינה נפגשים כאילו היו חברים ותיקים. נו, בוא נראה מה חדש, אומרת לו פנינה, וחסן, בגאווה בלתי מוסתרת, מעלה אותה לקומה ה-12. פנינה מתלהבת כמו ילדה: איזה יופי, איזה נוף. אחר-כך היא עורכת סיור מודרך בבית. פה יהיה הג'אקווי,

את החופש, שלא להיות תלויה באף אחר, שיהיה לי חופש-בחירה, שלא יכפו עלי, אני נוכרת בילדות שלי, איך לא היה לי כסף לקנות קלמר חדש בתחילת השנה. כבר אז החלטתי שאני רוצה לעמוד ברשות עצמי, שאוכל לקנות לי כל מה שאני רוצה בלי טובות מאיש.

לא פראירית

בשעה עשר בבוקר פנינה יר שבת בסלון-ביתה לקראת הפגישה הראשונה של היום. לבושה כחצאית מיני צמודה החושפת זוג רגליים מושלמות, שעורו לה, ללא ספק, להגיע עד היום. היא מאופרת בכבוד. עור-פנים חלק. נראית טוב, כאילו יצאה מירחון אופנה. הטלפון לא מפסיק לצלצל. היא מסיימת שיחת אחת, מניחה את היד שפופרת והטלפון מצלצל שוב.

דפיקה בדלת. בפתח אמרגן שמומין אותה להופעה. שיחה קצרה. התאריך נסגר. על התשלום יש ויכוח קצר. קצר מפני שפנינה מסיימת אותו במהירות. ידה על העליונה. אחר-כך היא נפרדת מהעוזרת ב:להתראות מותק, ויוצאת ליום-עבודה עמוס. התחנה הראשונה בבנק. זה כבר הפך לחלק משיגרת

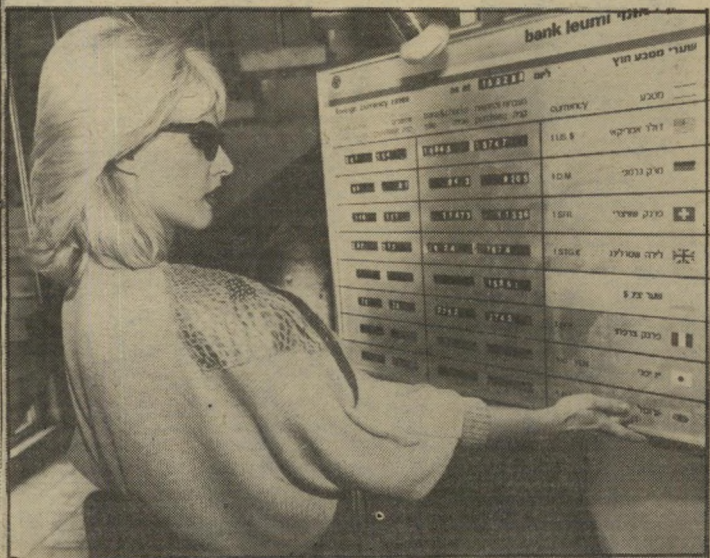
ליד שולחן-העבודה בבית הרווחתי הכל בזיעה ובעבודה קשה

היא מודה, הוא השורה התחתונה לכל מה שהיא עושה היום. השינוי הזה התחיל לפני שלוש שנים. אז היא התחילה להכין שהכל הבל-הבלים. הכל, מלבד הכסף. כיום היא מתמסרת כל כולה למען מטרה נעלה זו. יש לה

יא בליכך עסוקה, פנינה רוזנבלום, שאפילו בשיחת-הטלפון שנועדה לקבוע את הפגישה, היא מרברת עם ארבעה אנשים ביחד: אז כיום ראשון זה נוח? הצבע הכחול נורא מתאים לך מאמי. בשעה 10:05 סימה, חכי

בחלון-הראווה של החנות שלה, הדמויות נתנו לי כוח

ליד לוח שער-החליפין בבנק, מעולם לא על חשבון גברים

פגישת-עסקים אצל ספק, עברו הימים שהייתי פראירית

היום שלי. כל בוקר אני בודקת מה המצב בבנק. אתמול הופעתי בבאר-שבע ועכשיו אני רוצה לבדוק אם הכסף מההופעה נכנס.

פעם, היא אומרת, היא לא הקפידה כל-כך. היום אני לא פראירית, פעם הייתי, וזה, הפסקתי! היא נכנסת לבנק, ומתלבטת באלגנטיות על התור הארוך ומתיישבת ליד הפקיד. הקהל בבנק מתחיל להתלחש: הנה פנינה! האמצעים יותר ניגשים אליה. גבר אחד מביט כחצאית-המיני ונאנח: אולי תחזירי בתשובה? הוא מציע לה. פנינה

חנות בדינגווי-סנטר. היא מייבאת מצריי-איפור הנושאים את שמה. היא שותפת במיפעל לסנדוויצ'ים. מייבאת מוצר לפיתוח-החזה וזו רק ההתחלה, יש לה עוד תוכניות למכביר. סררי-היום שלה עמוס, ממוטט. אם היא מצליחה לעבור אותו בשלום, זה רק מפני שהיא פנינה רוזנבלום. דרך ארוכה — ידועה ומוכרת — עברה פנינה מאז ילדותה בצריף מטיליפול המעבדה בפתח-תיקווה.

היום היא אומרת: הכסף הוא לא המטרה, הוא רק אמצעי. הכסף גותן לי

רגע מותק. אז סגרנו על 11? וכך, בין מאמי למותק, נקבעת הפגישה. לפני ה:בילי המסכם היא גם מספיקה לאמר: אני מאוד אשמח אם יכתבו עלי כעל אשת-עסקים.

מי שבמשך שנים הייתה נערת-יד וזהר מיספר אחר בישראל, מי ששלטה ללא עוררין במדורי-הרכילות וכיכבה בכל מסיבות-הבוהמה, מתנערת מכל אלה ומכריזה: גמרתי עם המסיבות, נמאס לי מחיי-הילולה, הכל ריקני, ביד בו זמן, נגמר לי מזה. מעתה שסי-המישחק הוא כסף. כסף,